

— Нека ада да погълне и нея и цѣлия той домъ, — отговори той, като скърцаше зѣби.

— Мълчи, нещастникъ! — каза Петроний и, като се огледваше на около, бѣрзо добави:

— Ако искашъ да узнаешъ нѣщо за Лигия, слѣдвай ме. Не, азъ тукъ нищо нѣма да ти кажѫ! Върви съ мене, азъ ще ти съобщѫ моите догадки въ чосилката.

Като прѣгърна съ едната рѣка младия човѣкъ, той бѣрзо го изведе изъ двореца.

Това бѣше и главната му цѣль, тѣй като нищо ново не знаеше за Лигия. Обаче, като човѣкъ съобразителенъ и, независимо отъ вчерашното му възмущение, като съчувствуваше много на Виниций, — и, освѣнъ това, като се чувствуваше до извѣстца стѣпенъ отговоренъ за станжалото, — Петроний бѣше вече изълъ нѣкои мѣрки. Когато сѣдналъ въ чосилката, той каза:

— Азъ заповѣдахъ на моите роби да пазятъ на всичкитѣ врати, като имъ дадохъ подробні бѣлѣжки и за онъ великанъ, който я изнесе изъ цира, тѣй като не може да има съмнѣние, че той я е грабнѣлъ отъ твоите роби. Изслушай ме! Може би, Авелъ и Помпония ще искатъ да я скриятъ въ нѣкои отъ своите имѣния, — въ такъвъ случай ние ще узнаемъ въ коя посока сѫ я отвели. Ако пѣкъ не я забѣлѣжатъ на вратите, това ще служи за доказателство, че тя е въ града, — и ние още днесъ ще започнемъ да я диримъ въ Римъ.

— Авелъ и Помпония не знаятъ дѣ се е дѣнѣла тя, — отговори Виниций.

— Увѣренъ ли си въ това?

— Азъ видѣхъ Помпония. Тѣ теже я дириятъ.

— Вчера тя не е могла да избѣга изъ града, защото прѣзъ пощата затварятъ вратите. На всѣка врата пазятъ по двама мои роби. Единъ отъ тѣхъ е длѣженъ да върви по дирийтъ на Лигия и великанъ, а другия тутакси ще се върне, за да ми съобщи. Ако тѣ сѫ въ Римъ, ние ще ги намѣримъ, защото той лигиецъ лесно се узина, ако не по друго, то понѣ по рѣста и плѣщитъ. Едно щастие е за тебе, че не цезаръ я е грабнѣлъ; азъ можѫ да те увѣрихъ въ това, защото знаѫ всичките тайни въ Палатинския дворецъ.

Виниций избухналъ не толкова въ гнѣвенъ, отколкото въ горестенъ поривъ; той захваналъ да рассказва на Петрония, съ прѣкъсванъ отъ вълнение гласъ, всичко, що бѣ чулъ отъ Актея. Той му разказа, какви нови ужасни опасности застрашаватъ Лигия: ако я намѣриятъ, трѣбва той часъ внимателно да я скриятъ отъ Попея. Послѣ Виниций съ горестъ захваналъ